

Hakikat Notlarından

– Mümin Munis · 16 Temmuz 2009

Etimden, kemiğimden yaptığım iskambil hisarları yıkılıyor bir bir. Maddenin boğucu vehimleri iflas ediyor. Madde manaya köle, mana maddede gizem. Ruhumun bezeli kulelerinden seyrediyorum âlemi.

Her saniye yeniden doğuyorum. Acemisi olduğum bir dünyaya açıyorum gözlerimi. Gördüklerimle görülenler bir türlü birbirini tutmuyor. Hakikatin bunalımları kıvrım kıvrım beynime işliyor.

Hakikat, hakikat...

Hilesiz, yalansız, riyasız, hayalsiz, vehimsiz, rüyasız! Kupkuru hakikat... Hakikatin ve hayalin, hislerin ve düşüncelerin ve ötelerin ve daha da ötelerin ötesinde ve üstünde olan Allah'ı bütün tecellileriyle kabul ettikten sonra, bütünü kabul ettikten, bütüne teslim olduktan sonra parçaların hakikatine ermek için çırpınmak! Parçalara ihtiyaç mı var, bütünü bulduktan sonra? Her parça, her zerre O'nun ihtişamlı tecellisiyle süslüyken, zerrede bu sırra şahadet edip, yeniden ve yeniden ve bir daha yeniden O'na teslim olmaya kimin ihtiyacı yoktur!

Parça üzerinde akılla hareket edebilirsin. Yaratılana aklının tezgâhında istediğin şekli verebilir; dilediğin neşterle dilediğin cerrahiye deneyebilirsin. Yaratılanın herhangi bir vesileyle bağlanacağı tek nokta, tek makam vardır; Yaratıcısı. Allah... İnnallah! İster gönül gözüyle, ister akıl gözüyle bak; parçadan göreceğin şey bütünün ihtişamından başka bir şey değildir. Yaratılanlar mutlaka Yaratıcısından bir sanat, bir ifade, bir nişan taşır. Parçalara bakmak, bütüne bakmayı öğretir. Yaratılan her bir varlık üzerindeki müşaheden, her bir tefekkür sancısı, akıldan veya gönülden başta bütünüyle kabullenilip teslim olunması gereken Yaratıcıya açılan pencerelerdir.

Pencere... Pencere! Pencerelerden süzülen ışık! Aşk, vecd... Ve bütünüyle yitirilen mantık hesapları. Akıl daha ileri gidemez. O'nu hiçbir akıl tefekkür edemez, hiçbir akıl ölçemez. O'nu bünyesine sığdırabilecek hiçbir mizan yoktur. Varlık, yokluk, hayal, hakikat, yalan, doğru... Bütün kavramlar tükenir. O bütün bu kavramların üzerindedir! İmam-ı Rabbanî Hazretleri'nin (ksa) ifadesiyle; "Her şeyin ötesinde... Ötelerin de ötesinde... Ve nihayet her ötenin ötesinde."

Bütün bu kavramlar akıl için vardır. Kavramsız, kelimesiz, harfsiz bir lisan bilmektir bir huduttan sonrası. Akıl için olan her şey bir atlama taşı! Bu hududa kadar yoldaş, sonrasında yüksek duvarlardan başka bir iklime geçmek için kullanılacak bir atlama taşı; hepsi bu! Akıl bu muazzam hali görünce, tefekkür etmeye yeltenince; akla kendi sınırları içinde usluca gezinmekten başka ne düşer. Ve akıl kendi sınırları içinde hiçbir ifadenin O'nu anlatamayacağını bilir, susar.

Varlık, yokluk, hayal, hakikat, yalan, doğru... Bunları saymıştım ya; bütün bunlar Allah'ın kudretiyle akıl için yarattığı ölçüler. Yokluk neymiş ki! Yokluğun bile yok olduğu hesaplar var. O varlıkların ötesinde, varlığı tartışılmaya meydan vermeden Var olan; o hiçbir hayalin yetişemeyeceği, her hakikatin ötesinde Mutlak Hakikat. O hiçbir yalanın tecellilerine bulaşmadığı, doğru kavramının kaynağının ortasındaki doğrunun membaı. Kelimelerin kısır kaldığı noktalar bunlar. Kelimeler bu kadar köhne, bu kadar bayağı, bu kadar kifayetsiz olmasaydı da, yaratılan hiçbir varlıkla O'nun ifade ve itham edilemeyeceğini anlatabilseydim. Ancak aklın elverdiği kavramlar bunlar; Var, Mutlak Hakikat, Doğrunun Membaı. Oysa Allah bunların da üstünde ve ötesindedir; çünkü bunlar da O'nun yarattığı ifadelerden başka bir şey değildir.

Kelam-ı Kadim'de Allah'ın varlığına dair tek satır göremezsin. Çünkü o varlığın üstünde Var olandır. Varlığı yokluğu tartışmaya açık değildir. Allahın varlığını, yokluğunu tartışmak kulun fıtratında yoktur. Aklın adımlarına güvenen bir Yunan filozofu, yaratıcısının varlığını sorgularken bunu nasıl düşünemedi? Yaratıcısı bu filozofa beyin kadar donanımlı bir uzuv, tefekkür kadar kudretli bir kabiliyet verdi; kulu Rabbinin kesin olan varlığını sorgulasın diye mi? Allah insanlara akli, hiçbir yaratılanın sorgulamadan teslim olduğu, kabul ettiği bir hakikati sorgulasın, altüst etsin diye mi verdi? Her şeyin üstünde olan Allah ve hiçbir şeyin altında duran kul! "Muhakkak bir Rabbim var. Aklımı akledince, aklımın işleyişini tefekkür edince ortaya çıkan buz gibi hakikat bu!" akıl daha ne söyleyebilir?

Ve hakikat... Ve doğru! Bütün bunlar yaratılanlar için var olan kavramlar; Yaratıcı için değil. Benim aradığım hakikat mi? Yaratılanın hakikatine vakıf olup Yaratıcının Mutlak Hakikati'ne bir kez daha teslim olmak!

Gidilecek yollar uzun... "Sabır servetidir bir insanın."

Yollar nasılsa Allah'a bağlanıyor sonunda.

O...

Biricik Gaye, Varılmaz Menzil...